

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a ... elnök (felperes címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Ivanovits Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Ivanovits Andrea ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 17.K.32.531/2009. számon indított és ugyanezen bíróság 2010. május 26-án kelt 17.K.32.531/2009/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 17.K.32.531/2009/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint első fokú és 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 16.500 (tizenhatezer-ötszáz) forint kereseti- és 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes integrált szántóföldi növénytermesztés célprogram keretében agrár-környezetgazdálkodási területalapú támogatás iránti kérelmet terjesztett elő, amelyet a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (továbbiakban MVH) 2005. szeptember 22-i határozatával 2004. szeptember 1-től kezdődően 5 évre biztosított. A támogatási határozat 412,27 ha-t ítél meg támogatható területnek. A felperes 2007. május 9-i, a 2006/2007 gazdasági évre vonatkozó összevont kifizetési kérelmében 412,38 ha területre kért kifizetést. Az 1., 18. és 30. parcellák hasznosítási kódjaként a gab 08-as (tritikálé) tüntetett fel. A 18. és 30. sorszámú parcellák területében is kisebb eltérés mutatkozott. Az MVH 2007. november 28-i határozatával a kifizetési kérelmet elutasította azzal, hogy a felperes az 1., 18. és 30. parcellákon nem támogatható növényt termeszt. Miután a kifizetési kérelemben szereplő és a kötelezettségvállalással érintett terület eltérés

meghaladta a 20%-ot, a kérelmet teljes egészében el kellett utasítani.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2009. február 4-i határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte.

A Fővárosi Bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte.

A keresetet nem találta alaposnak az eljárásjogi kifogások vonatkozásában. Megállapította, hogy az eljárási késelem nem hatott ki az ügy érdemére. Az alperes helytállóan alkalmazta a felperes ügyében a 796/2004. EK rendelet szabályait és a 150/2004. (X. 12.) FVM rendelet (továbbiakban R.) 21. § (2) bekezdés b) pontja alapján megállapította, hogy a támogatás jogosultsági feltétele az ott meghatározott szántóföldi kultúrnövények termesztése, amelyek között a tritikálé nem szerepel. Erre figyelemmel jogszerűnek találta azt is, hogy az 1., 18. és 30. sorszámú parcellák területét az alperes figyelmen kívül hagyta. A Fővárosi Bíróság számítása szerint az említett három parcella együttes területe 71,4 ha, amit a bejelentett 412,27 ha-hoz viszonyítva megállapítható, hogy az eltérés a bejelentett terület 17,31%-a, ami az EK r. 51. § 1. cikk, 51. cikk (1) bekezdése értelmében azt eredményezi, hogy a támogatást a különbség kétszeresével kell csökkenteni. A felperes által elkövetett szabálytalanságra nem irányadó viszont az EK r. 51. cikk (1) bekezdésének második fordulója, amely arra az esetre szól, amikor a különbség meghaladja a meghatározott terület 20%-át. A Fővárosi Bíróság a felperes javára nem látta megállapíthatónak az EK r. 68. cikk (1) bekezdésében meghatározott mentesülési feltételeket sem hangsúlyozva, hogy a felperes téves információt közölt a hatósággal és vétkességének hiánya sem állapítható meg. A Fővárosi Bíróság hangsúlyozta, hogy az alperest nem terhelte a tényleges növénykultúra tisztázása érdekében az a kötelezettség sem, hogy hiánypótlási felhívást bocsásson ki. Amennyiben ugyanis az EK r. 12. cikk (1) bekezdés d) pontja értelmében a kérelem tartalmazza a hasznosítási kódot, hiánypótlásra nincs szükség. A megismételt eljárásra az első fokú bíróság azt az iránymutatást adta, hogy a bíróság által kiszámított 17,31%-os területi eltéréshez kapcsolódó szankciót kell alkalmazni.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte. A jogerős ítélet indokolását a Fővárosi Bíróság által elvégzett számítás vonatkozásában tartotta jogszabálysértőnek. Előadta, hogy a százalékos eltérést nem a

bejelentett 412,27 ha, hanem a meghatározott 340,87 ha-hoz viszonyítva kell megállapítani, és utalt e körben az EK r. 51. cikk (1) bekezdésének meghatározására. Hangsúlyozta, hogy a 71,4 ha-os eltérés a 340,87 ha-os meghatározott területnek több mint 20%-a, ezért a felperes javára támogatás egyáltalán nem állapítható meg.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felperes felülvizsgálati kérelme hiányában nem vizsgálhatta, és nem érinthette a jogerős ítélet indokolásának azon részét, amely a felperes keresetét elutasította. Így nem vizsgálhatta az esetleges eljárási szabálysértések súlyát, a felperes mentesülésének kérdését, illetve a hiánypótlási kötelezettség kérdéskörét. A felülvizsgálat tárgyát az alperes felülvizsgálati kérelmének tartalmához igazodva az az egyetlen kérdés képezte, hogy a különbség mértékének meghatározásakor a bejelentett vagy a meghatározott terület figyelembevételével kell-e a számítást elvégezni. Az EK r. a támogatások megállapításának alapjaként külön használja a bejelentett terület és a meghatározott terület fogalmát. Bejelentett területnek a kérelmező által bejelentett területnagyságot tekinti, míg a meghatározott terület fogalma alatt a támogatás alapjául elfogadott, megállapított, meghatározott területet érti. Az EK r. 51. cikkének (1) bekezdése szerint túlzott mértékű bejelentések esetén alkalmazott támogatáscsökkentések és kizárások, amennyiben egy terménycsoport tekintetében valamely területalapú támogatás céljából - kivéve az 1782/2003/EK rendelet 93., illetve 99. cikkében meghatározott, keményítőgyártásra szánt burgonyára, valamint vetőmagra vonatkozó támogatást - bejelentett terület meghaladja e rendelet 50. cikkének (3)-(5) bekezdésével összhangban meghatározott területet, a meghatározott terület alapján kiszámított támogatást a különbség kétszeresével csökkentik, ha ez a különbség 3 %-nál vagy 2 hektárnál nagyobb, de kisebb, mint a meghatározott terület 20 %-a. Amennyiben a különbség meghaladja a meghatározott terület 20 %-át, az érintett terménycsoportra területalapú támogatás nem adható. Az idézett 51. cikk (1) bekezdés utolsó mondata a 20%-os mértéket egyértelműen a meghatározott területhez kapcsolja. Ennek megfelelően az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a 20%-os mértéket a meghatározott területhez viszonyítva kell kiszámítani. A Fővárosi Bíróság tehát az eltérés mértékét az EK r. 51. cikk (1) bekezdésének utolsó mondatával ellentétes módon határozta meg. Ezért a megismételt eljárásra téves iránymutatást adott, amikor a támogatást az EK r. 51. cikk (1) bekezdésének első fordulata szerint rendelte csökkenteni.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte (Pp. 275. § (4) bekezdése), és a felperes keresetét elutasította (Pp. 339. § (1) bekezdése).

A Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes első fokú és felülvizsgálati perköltségének, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3) bekezdése és 50. § (1) bekezdése alapján a le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére (6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése).

Budapest, 2011. február 3.

**Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó
bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró**